

vende visitering af sager mellem de hidtidige 3- eller 7-mands-nævn. Endvidere vil bl.a. bestemmelserne om øget formandskompetence kunne bidrage til en effektivisering af nævnets arbejde.

Flertallet har noteret sig, at der med disse forslag ikke bliver slækket på de retssikkerhedsmæssige garantier, der gælder for Flygtningenævnets arbejde.

Flertallet påpeger, at der - som det også er anført i bemærkningerne til lovforslaget - ud over de foreslåede lovændringer bør gennemføres en række administrative tiltag i Flygtningenævnet med henblik på effektivisering af asylsagsbehandlingen. Opmærksomheden må i den forbindelse henledes på den uforenelighed, der har været imellem sagstilgangen på 1.196 spontansager til Flygtningenævnet i perioden november 1994 - februar 1995 og ekspeditionstakten i samme periode, hvor der alene blev sat 307 spontansager på dagsordenen til et nævnsmøde. I dag behandles der 4 sager pr. nævn pr. dag. Som det fremgår af tallene, må både antallet af nævn og afgørelser pr. dag øges væsentligt for at opnå balance mellem indgående og udgående sager. Hvis der f.eks. skal behandles 2.500 sager pr. år, bør dette kunne klares af 3 nævn.

Flertallet har noteret sig, at en ekspertarbejdsgruppe under Indenrigsministeriet den 25. april 1995 har afgivet betænkning om anvendelse af udlændingeattachéer m.v. (betænkning nr. 1291/95). Flertallet kan tilslutte sig arbejdsgruppens anbefaling om, at der som led i behandlingen af udlændingesager etableres ordninger med dels faste dels midlertidige udlændingeattachéer. Sådanne udlændingeattachéer vil kunne indsamle flere oplysninger til brug for den konkrete sagsbehandling og gøre det hurtigere, end udenrigstjenesten i dag har kapacitet til. Det vil medføre en hurtigere sagsbehandling og sikrere afgørelser i udlændingesager. Udlændingeattachéerne vil endvidere gennem personlige kontakter til udlændingemyndighederne i de lande, hvor attachéerne udstationeres, kunne bidrage til, at udsendesproceduren smidiggøres, og at det i flere tilfælde bliver muligt overhovedet at gennemføre tvangsmæssige udsendelser.

Herefter indstiller et *mindretal* (Venstres, Det Konservative Folkeparti og Fremskridts-

partiets medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af indenrigsministeren og de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallet stemmer for lovforslaget ved dets endelige vedtagelse, idet mindretallet er enig i lovforslagets intentioner om at foretage en opstramning af asylproceduren og har bemærket, at en række af mindretallets forslag optaget i betænkningen over lovforslag nr. L 214 (folketingsåret 1993-94) om at foretage en opstramning af asylproceduren er medtaget i nærværende og tidligere lovforslag. Mindretallet finder dog ikke, at lovforslaget er tilstrækkeligt til at opnå den fornødne hurtighed og effektivitet i sagsbehandlingen, ligesom lovforslaget efter mindretallets opfattelse indeholder elementer, der modvirker hensigten.

Mindretallet har derfor stillet en række ændringsforslag, hvortil der henvises.

Mindretallet finder derudover, at der bør foretages stramninger i overensstemmelse med nedenstående:

- a) Sager, der er afgjort af Flygtningenævnet eller efter åbenbart grundløs-proceduren, bør ikke kunne indbringes for Folketingets Ombudsmand.
- b) Flere sager bør udtages til åbenbart grundløs-proceduren og Dansk Flygtningehjælps vetoret afskaffes, medens høringsretten bevares.

Erfaringerne viser, at Dansk Flygtningehjælps vetoprocent i de sager, der har været udtaget til åbenbart grundløs-proceduren, er steget markant, uagtet Direktoratet for Udlændinge ikke har ændret på de kriterier, som åbenbart grundløs-proceduren baseres på. Alligevel er vetoprocenten steget fra 18 pct. i 1993 til 45 pct. i de første 17 uger af 1995. Efter direktoratets opfattelse skyldes de høje vetoprocenter forskelle i troværdighedsvurderingerne. Direktoratet har tillige oplyst, at der i de seneste år har været behov for at træffe forholdsvis flere troværdighedsafgørelser end tidligere. Der henvises til indenrigsministerens svar på spørgsmål 7, der er optrykt som bilag til betænkningen.

- c) Mindretallet udtaler, at man finder, at reglerne om frihedsberøvelse burde have været præciseret yderligere, idet man ikke med den foreslåede præcisering kan forvente, at